

hed, jf. OECD-bestikkelseskonventionens artikel 1, stk. 4, litra a.

Udtrykket »international offentlig tjeneste eller hverv« omfatter bl.a. tjeneste og hverv ved De Europæiske Fællesskaber og vil derfor f.eks. kunne finde anvendelse i forhold til fællesskabstjenestemænd. Bestemmelsen vil endvidere kunne anvendes ved anden international offentlig tjeneste mv., f.eks. i Europarådet, NATO, OECD og FN.

Den foreslåede bestemmelse i § 38 kræver, at der er tale om »offentlig tjeneste mv.«. Tjeneste i private internationale organisationer vil derfor ikke være omfattet af bestemmelsen.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XIV, kap. 4.3.1.

Til § 39

Bestemmelsen svarer til den nugældende bestemmelse i kriminallovens § 18.

Til § 40

Bestemmelsen svarer – med en sproglig ajourføring – til den nugældende bestemmelse i kriminallovens § 19. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring.

Til §§ 41-43

Bestemmelserne svarer til de nugældende bestemmelser i kriminallovens §§ 20-22.

Kapitel 10

Forbrydelser mod den offentlige orden og fred

Til §§ 44-46

Bestemmelserne svarer til de nugældende bestemmelser i kriminallovens §§ 23-25, idet udtrykket »alkoholmisbrug«, jf. den nugældende § 24 dog foreslås ændret til »fareforvoldende beruselse«, jf. forslaget til § 45. Der er ikke med ændringen tilsigtet nogen realitetsændring.

Til § 47

Bestemmelsen svarer – med en sproglig ajourføring af navnlig bestemmelsens stk. 2 – til den nugældende bestemmelse i kriminallovens § 26. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring.

Kapitel 11

Forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv

Til § 48

Efter den nugældende bestemmelse i kriminallovens § 27 dømmes for modtagelse af bestikkelse den,

som i udøvelse af offentlig tjeneste eller hverv uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsige gave eller anden fordel.

Bestemmelsen foreslås udvidet således, at anvendelsesområdet for § 48 også kommer til at omfatte passiv bestikkelse af personer, der virker i udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv.

Denne udvidelse af personkredsen for så vidt angår passiv bestikkelse svarer til den ovenfor foreslåede udvidelse af den personkreds, som det efter § 38 er kriminelt at begå aktiv bestikkelse overfor.

Med udtrykket »udenlandsk offentlig tjeneste eller hverv« sigtes bl.a. til offentlig tjeneste eller hverv i en EU-medlemsstat. Bestemmelsen vil imidlertid også kunne finde anvendelse i forhold til lande, der ikke er medlem af Den Europæiske Union.

Udtrykket »international offentlig tjeneste eller hverv« omfatter bl.a. tjeneste og hverv ved De Europæiske Fællesskaber og vil derfor f.eks. kunne finde anvendelse i forhold til fællesskabstjenestemænd. Bestemmelsen vil også kunne anvendes ved anden international offentlig tjeneste mv., f.eks. i Europarådet, NATO, OECD og FN.

Den foreslåede bestemmelse kræver, at der er tale om »offentlig tjeneste mv.«. Tjeneste i private internationale organisationer vil derfor ikke være omfattet af bestemmelsen.

Den foreslåede bestemmelse medfører i øvrigt, at modtagelse mv. af bestikkelse i udøvelse af udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv kan medføre et kriminalretligt ansvar under de samme betingelser som modtagelse mv. af bestikkelse i udøvelse af grønlandsk offentlig tjeneste eller hverv, jf. den gældende § 27. Det indebærer bl.a., at uberettiget modtagelse af en gave eller anden fordel kan medføre, at en person pålægges et kriminalretligt ansvar for bestikkelse, selv om gaven eller fordelene ikke er givet med henblik på at få tjenestemanden til at foretage eller undlade at foretage en handling, men f.eks. alene er givet som belønning for en allerede udført handling uden forudgående tilsagn herom.

Den foreslåede udvidelse af personkredsen indebærer ikke, at kriminalloven kan finde anvendelse over for enhver passiv bestikkelse, uanset hvor i verden og af hvem forholdet er begået. Kriminalloven finder således kun anvendelse på forhold vedrørende passiv bestikkelse i det omfang, det er undergivet grønlandsk straffemyndighed efter § 4.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XIV, kap. 4.3.1.